

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarius de tempore - Cod. Aug. perg. 13

[Reichenau ?], [13. Jh.]

Dominica. I. post octavam penten.; Lectio sancti evangelii. Secundum Lucam [=16,19-31]. Omelia beati Gregorii pape de eadem lectione.

[urn:nbn:de:bsz:31-41548](#)

dabit gerū suū & erunt intrā
sua absq; timore. Et scient quia
ego dñs. cū ē truero catenas iu-
gicor. & eruero eos de manu in-
perantū s & n̄ eīt ultra intrapi-
nā gentib; neq; bestie terre de-
uorabunt eas. s; habitabunt cō-
fidenter absq; ullo timore. Et
susentabo eis gerū nominatum
& n̄ eīt ultra inmīni famē in-
terra neq; portabunt amplū obp-
ria gentū & scient qā ego dñs
d̄s eoz cū eis. & ipsi populus m̄s
domus ist̄ att dñs d̄s. Vos aut̄
greges mei greges pascue mee
homines estis & ego dñs d̄s uñ-
dicit dñs d̄s. **D**om̄. i. post
Oct̄ p̄ N t E N;
Lectio sc̄i ev.
Se d M l v c a o;

Sixt̄ temp̄. Dixit dñs ih̄c di-
scipulis suis parabolam hanc.
Homo qđam erat diues. &
induebat purpura & byssō. &
epulabat cotidie splendide. **G**r
Et erat qđam m̄dicus nomine
labarus. q̄iacebat adianuā ei
ulcerib; plenus. cupiens satura-
ti de meis q̄eadebant de m̄la
diuitis. & nemo illi dabant. S;
& canes ueniebant. & linge-
bant ulcerā ei. factū ē autē

ut moreret mendicus. & porta-
ret ab anglis insinū abrah̄.
Mortuus ē aū & diues. & sepul-
tus est in inferno. Cieuans aut̄
oculos suos cū eēt intormens.
uidit abrahā alonge. & láharū
insinu ei. Et ipse clamans d̄x.
Pat̄ abrahā miserere mei. & mit-
te láharū ut intinguat extre-
mū digiti sui in aquā. ut refri-
geret lingua meā. quia cruciō
mbae flama. Et dixit illi abra-
ham. Fili. recordare qā recepi-
sti bona inuita tua. & láharus
similit̄ mala. H̄c aū hie esolat.
tuū cruciaris. Et in his omnib;
int̄ nos & uos chaos magnum
firmatū ē. ut hi quolint hinc
tr̄nsire aduos n̄ possint. neq; in-
de huc tr̄nsmeare. Et ait. Rogo
ḡ te pat̄ ut mittas eū in domū
pat̄s mei. habeo enī qñq; fr̄s
ut testet̄ illis. ne & ipsi ueniant
in locū hunc torītoz. Et ait
illi abrahā. H̄t̄ abent moyſen
& xp̄has. audiant illos. At ille
dixit. Non pat̄ abrahā. s; siqr̄
exmortuus ierit adeos. peniten-
tiam agent. dit aut̄ illi. Si
moyſen & xp̄has n̄ audiunt.
neq; si quis exmortuus resurre-
xerit credent.

coll.
D̄s in te sp̄antū for-
adest. p̄pt̄ inuocatio
m̄s. iqua sine te ni-
potest mortalis infir-
pri auxiliū gr̄e r̄ue
exquendis mandat̄
iudicante ē. i actione
ceamus. p.

IOMELIA beati GREGORII
PP. DEFENDENTI Lect;
SYFR BIS SACRI
euangelii fīs kīmī pīus sequenda
ē ueritatis hystoria. & post modū
requirenda spītalis intellegentia
allegorie. Tē nāq; allegorie fruct
suum carpit. cū pīus phystorice
ueritatis radice solidat. S; quia nī
nunq; allegoria fide edificat. &
hystoria moralitatē. nos q; auctore
dō iā fidelib; loqmur. nī abre cre
dimus. s; ipsū loquendi ordinem
p̄ponamus. quatin' q; fide firmā
iā tenetis. pīus de allegoria aliqd
breuit audire debeatis. Et quod
uob de moralitate hystorie ual
de ē necessariū. hoc in expositio
nis nīr ordine seruet extēmū.
qā ea plerūq; solent meli recoli.
q; ctingit post modū audiū. Sen
sus g; allegoricos sub breuitate
tñscurrim. ut admoralitatis lat
itudinē cicius uenire ualeamus.
Iomo qdam erat **11.**
diues. q; in duebat purpu
ra & bysso. & epulabat cotidie
splendide. Quē fīs kīmī. quem
diues iste q; in duebat purpura
& bysso & epulabat cotidie
splendide. nisi midaicū p̄pīm
designat. q; cultū nīr extērius

habuit. q; accepte legis deliciis ad
nitore usus ē. nī ad uitilitatē. Quē
uero lāharus ulcerib; plenus. nisi
gentile p̄pīm figuralit exp̄mit.
Qui dū cōuersus addīm peccata sua
ēsteti nī erubunt. huic uulnus in
citte fuit. Incutis qīpe uulnere
uirus auiscerib; trahitur. & foras
erumpit. Qd ē g; peccatorē confessio.
nī quedā uulnē ruptio. Qā pec
cati uirus salubrit aperit inconfessi
one. qd pestifere latebat inīte.
Uulnra & enī cutis insipficiem
trahunt humorē putredinis. &
ēstendo peccā qd alud agimus.
nī malū qd in nobis latebat ape
rimus. **111.**

Iaharus uulnatus
cupiebat saturari de mice q; cade
bant de mīsa diuitias. & nemo illi
dabant. qā gentile quēq; inēgn
tionē legis admittere supb; ille po
pulus despiciebat. Qui dū doctrinā
legis nī ad caritatem habuit. sed ad
elationē. qsi de acceptis opib; tu
muit. Et qā ei uerba defluebant
de scientia. quasi ei mice cadebat
demīsa. At cont̄ iacentis paupis
uulnra linguebant canes. Non
minq; solent in sacro eloq; pcanē
p̄dicatores sc̄i intelligi. Canum
& enī lingua dū linguit uulnus

cūrā & doctores sc̄i dū inōft
bone p̄ccam nī uistauit. nos
uulnus mentis plūgū trāgū
Gdā nos loquendo ap̄cūtū
unt. quasi tangendo uulnus
trātō reductūt. Quā enī enī
nōmne p̄dicatā lingua figur.
dō p̄psalmū datur. Lingua
p̄nī tuq; cernimēs ab ipso **111.**
Earudes infideli. si p̄d
cavores eledū t̄. quā nū
serōne ueritatis cont̄ fuit lat
raq; ueritatis magnos p̄tū ut
mādū latitū deciderit. Quā con
de quādā reputatio d̄. Canet
mati ualentē latitū. Qā g; p̄
dūtōrē sc̄i peccā damnant con
fessionē ipso peccatorē app̄ham
dūcent. Int̄emini alterūtū pa
cta uī orate p̄nuicē ut salu
mī. uota lābū canes lingunt
qā sc̄i doctores dū gentilū cōfissi
nes acq;unt. inī uulnra silū
reducunt. Snde orate. Lābū
imp̄tū adūtū. qā p̄i hunc
idat nōnē uuant. qā uulnra
p̄mponē curant. Post enī
yōdūtē amū lata adulantiū
langūgū. Adulantiū & enī
uulnra lingere ē. qā p̄tūq;
cōgnitā mala q̄ nos uimob
t̄p̄bētū. pp̄bo favore lau

curat: qā & doctores scī dū mōfē
sione peccati nū instruunt: nos qā
vulnus mentis p̄linguā tergunt.
Et qā nos loquendo apeccatis eripi
unt: quasi tangendo uulnera adsa
nitatē reducunt. Quia enim canū
nomine p̄dicator̄ lingua signat:
ct̄o p̄psalmista dicitur: Lingua
canū tuor̄ eximicis ab ipso. III.
Exudeis infidelib; scī p̄di
catores electi s̄t: qui in as
sertione ueritatis cont̄ fures latro
nesq; uenientes magnos p̄dno ut
na dicā latratus dedeit. Quo cont̄
de quo dā repbatione dīr. sanes
muti n̄ ualentē latrare. Qā ḡ p̄
dicatores scī peccā clannant. con
fessionē uero peccator̄ appbant.
dicentes. ēstitemini alterutrū pec
cata utā & orate p̄muicē ut salue
mini. ulcerā lāhari canes lmgunt.
qā scī doctores dū gentiliū ēfessio
nes accipiunt. m̄tū uulnera saluti
restituunt. Vnde & bene lāharus
m̄t̄pretat̄ adiutus: qā ipsi hunc
adereptionē uiuant. q̄ ei uulnera
p̄correptionē curant. Potest etiā
p̄unctionē canū lata adulantiū
lingua signari. Adulantiū & enim
uulnera nūa lingere ē: qā plerūq;
solent etiā ipsa mala q̄ nos immob
rephendim̄. ip̄pbo fauore lau

dare. Contigit uero ut int̄q; more
ret. Diues q̄ in duebat̄ purpura
œ bysso sepultus ē in infernū. in
simū uero abrahē láharus ab ange
lis deductus ē. Qd abrahē simus
nisi secretā req̄em significat pat̄s.
De qua ueritas dicit. Multi uenient
ab oriente œ occidente œ recum
bent cū abrahā œ ysaac œ iacob
in regno celoz. filii aut̄ regni eici
entur intenebris exterioreſ. Tū

I Dom. II. post Oct. p.
N illo temp̄. Scđm lvea oj.;
D x̄ cñs ihc disc̄plis sius similitu
dmem hanc. **H** omo qđam
fecit cenā magnā: & uocauit
multos. Et misit seruū suū hora
cene dicere iunctatis ut uenireb.
qā iam parata s̄ om̄a. Et cepunt
om̄is simul excusare. Primus dix̄
ei. Villā emi: & necesse habeo ex
ire & uidere illā. Rogo te: 'habe'
me excusatū. Italt̄ dixit. Iuga
boū emi qñq: & eo p̄bare illa. Ro
go te: 'habe' me excusatū. Et ali⁹
dixit. Hxore duxi: & idō n̄ pos
sum uenire. Reuersus ḡ seruus:
iunctauit hęc dño suo. Tē uat⁹
pat̄ familias. dixit seruo suo.
Cxi cito implaneas. & uicos ciuita
tis. & paupes ac debiles. & eos.
& claudos introduce huc. Et